

Het behekste bos. Christiane Desitter. Vanaf negen jaar.

Drie vrienden kwamen bij een omgevallen boomstam, dicht bij het bos "En nu naar het bos" stelde de eerste vriend voor. Alle drie gingen ze verder het bos in. Doch plots zag het bos er spookachtig uit. Ontbladerende bomen, kromme takken en bloemen die verstenst waren. Opeens hoorden ze klaagliederen. Angstkreten van vogels en hazen, die zich verstoppten in holle verweerde boomstammen. Ze waren ontsteld maar ze vermanden zich en waren heel nieuwsgierig. Het was valavond en van ver kwamen donkere gedaanten te voorschijn, ze rezen uit de nevel, hun schaduwen dansten mee, het was een heksendans. In hun kring stond een prachtige kist. "Van mijn leermeester" fluisterde een jongen. Hij was leerjongen bij een meubelmaker. Er stonden sloten op de kist, die met dure parels versierd waren. "Van mijn leermeester" sprak de andere leerjongen zachtjes. Zijn leermeester was een juwelier. Naast de kist stond een grote pikzwarte kat. Ze hoorden een heks bevelen "Blijf hier staan of anders is het met u gedaan!" Toen herhaalde elke heks de zelfde toverformule "Blijf hier staan of anders is het met u gedaan!" De heksen sprongen op hun bezemstelen en zwaaiden dreigend naar de kat. Ook de drie vrienden gingen muisstil heen. Terug in het dorp, besloten de jongens de kist terug naar de meubelmaker te brengen. De parels zouden ze teruggeven aan de juwelier. Maar nu? Wat met de kat? Toen vroeg de vriend, die bij de kleermaker leerling was "Mag ik een vermomming naaien in zwarte stof, voor een reuzengrote kat, het is voor mezelf?" Zijn leermeester die een kleermaker was, stemde toe. Korte tijd daarop, gingen de drie vrienden naar het bos. Van ver klonken de klaagliederen, de toverformule werd door elke heks uitgesproken en kwaadachtig met de bezemstelen gezwaaid, om de kat bang te maken. Toen zweefden ze terug op zoek naar buit. Nu kwam de vriend, die als een reuzengrote kat vermomd was, naar voor. De kat kreeg schrik en hoorde hoe hij zei "Verdwijf voor goed, nu hou ik de wacht, want de heksen verliezen binnenkort hun macht." De kat sprong zo vlug als het kon en zo ver mogelijk van het dorp. Haastig tilden de drie kameraden de kist naar de stoothar. De meubelmaker had twee nieuwe sterke wielen gemaakt. Wanneer de kist geopend werd, bevatte ze alle gestolen juwelen. De juwelen kreeg de juwelier terug. Elke vriend bekwam de titel van meestergast!!! In de morgenschemering zagen de heksen wat nog overbleef, dat waren de klaagliederen. Ze klonken nog luider van voorheen. Wanneer iemand ze hoorde, dacht men 'Dit bos is behekst!' en gelijk kregen ze.